

culêșă „id.“ /94, 156; 88, 13; 96, 228: aici — prezența cuvîntului și în alte limbi slave; cf. și 77, 251/.

Mamalýga s.f. — sinonim, de uz facultativ, al lui *kuleša*, dar fixat și în sensul de „(fam. și iron.) om moale, papă-lapte“. Din rom. *mămăligă* „id.“ /94, 160—1; 27, 136: românism devenit „balcanic“; 6, 12; cf. și 51, 85/. Cuvîntul e folosit mai mult de refugiații boici¹, stabiliți în v. M. în timpul ultimului război.

Mastéka s.f. „specie de rășină, care se mestecă în gură“. Din rom. reg. *mestécă*, var. *mesteácă* „id.“ (/73, II, 201; 46, I, 82 — Rm. Vlcea; II, 117 — Suceava; 2, f. 6, 428/).

§ 11. Lumea animală

A. Animale domestice

A. 1. Specii; caracteristicile lor²

Cap s.m. „țap“. Din rom. *țap* /94, 136: aici — derivatele și repartiția pe teren ucr.; 89, 146; 81, 89; 27, 142: nesigur de etimologie; cf. și 51, 86/. Derivate: (dim.) *capók*, *capóčok*.

Maskor s.m. „porc (indiferent de xsex) de la 6 luni în sus“ (sub această vîrstă: (dim.) *máskori* s.n. și *máskoritko*. termeni de uz general, datorită semnificației lor afective). Termenii pentru noțiuni-specie sînt însă slavi. Din rom. reg. *máscor*, *máscure* „id.“ ([2, f. 3, 161: aici — și atestările; cf. arom. *mascur*, mglr. *mascuri*). Ca și la români ([17, 20, n. 1]), la stînille huțule *mascurii* sînt nelipsiți.

Kópyl s.m. (der.: *kópyl'i* s.n.; *kópyl'úk* s.m.) „miel fătat toamna, cu mult înainte de Crăciun s. Anul Nou, înaintea altor miei, și numit așa primăvara“. Cu numeroasele sale sensuri tehnice, ca nume al unor obiecte sau părți ale lor, cuv. *kópyl* se întîlnește în toate dialectele ucr., înrudit fiind cu cel din bielorusă și rusă. Graiurile carpatice îl cunosc, însă, cu un sens total deosebit, de „bastard“, cu numeroase derivate /27, 131—2; 88, 1; 6, 12; 44, 245; 38, 287/. Sensul primar al cuv., cu circulație largă în Balcani, pare a fi acesta. Pentru el, pentru raporturile dintre cele două sensuri principale și pentru împrumutul din dacorom. veche în ucr. carpatică v. /27, *ibid.*/]. În v. M. termenul are o semantică specială, limitată la păstorit³, „bastardul“ numindu-se aici *po-kryl'úk*. Din rom. *cópil* (/1, I, p. II, 769—773; 66, 268—9; cf. 48, I, h. 73; 47, I, 137 — Banat: *cópilă* s.f. „oaie care fată prea de tînără, înainte de vreme (în vîrstă de un an). *Miel de copilă*“/).

Korčítúra s.f. „miel (în genere, animal) corcît, degenerat“. Din rom. *corcitură* „id.“ (/10, 333; 1, I, p. II, 782/). Cf. /33, 23/.

¹ *Boicii* (ucr. *bójko*, pl. *bójky*; numele lor nu e lămurit, etimologic, nici azi) — grup etnografic ucrainean de pe versanții nordici ai Carpaților, vecin la est cu huțulii. V. graiul lor în [96].

² E vorba de nume de specii propriu-zise, ca și de nume date după caracteristici de vîrstă, de reproducere, de creștere etc.

³ Cf. *kópyl* „bulz mic, pregătit în taină de stăpîn, odată cu pregătirea bulzului mare“ la huțulii transcarpatici [23, 82]; *kopeleca* 2° „oaie care a fătat primul miel“ [7, h. 65, pct. 72].